

Вузівський комітет перевірів стан сплати внесків на всіх факультетах. Безрадісно виявилась картина на факультетах автоматки і мікроелектроніки та обчислювальної техніки. Мало того, що на ФАМі не була проведена звірка членів комсомолу, що свідчить про недопустиму занедбаність обліку (з 27 груп звірку не пройшли 11). Там виявилось, що, приміром, внески групи І-ПМП-86

Звичайно, комітет ЛКСМУ інституту не міг пройти мимо цих грубих порушень комсомольської дисципліни. Дане питання стало предметом гострої і принципової розмови на його засіданні.

Відтак І. Ільшову (він працює секретарем к/к ФАМ трохи більше місяця) оголошено догану, його заступнику С. Твердохлібу, який працює 3-й рік, — сувору догану з занесен-

На порядку денному — внутрішні дисципліна

не здавалися з травня минулого року, 2-ПМП-87 — з червня, на II, IV і V курсах не підтримують матеріальний зв'язок з Спілкою з початку навчального року. Перелік інших груп і курсів можна було б продовжити.

Не кращі справи і на ФОТ: з 43 груп в 27 виявлено теж недоплату внесків впродовж кількох місяців. Це, зокрема, стосується груп І-КІВ-87, 2-ЕОМ-87, 5-ЕОМ-87, 1-КІВ-88 та інших.

А сталося це тому, секретарі комітетів ФАМ і ФОТ І. Ільшов і Ю. Олівко, їх заступники, члени факультетських комітетів, групкомсори безвідповідально ставляться до виконання найпринциповіших вимог Статуту спілки. Іншими словами, у них притуплено почуття обов'язковості перед тими, хто їм довірив лідерство в комсомольських осередках.

З аналогічним критерієм слід підійти і до таких фактів грубого порушення спільчаної дисципліни, як порушення статутних вимог при проведенні звітно-виборної кампанії, зрив висунення кандидатів до складу розширеної вченої ради інституту, що мало місце на факультеті обчислювальної техніки, неявку без поважних причин на засіданні вузівського комітету, заступника секретаря комітету ФАМ С. Твердохліба.

Комсомол і студентство

Такою, в основному, була тема розмови на зустрічі секретарів: обкому комсомолу Марини Коваль, міському — Олександра Домбровського, Ленінського райкому — Надії Гапівіної зі студентами факультету обчислювальної техніки, які запросили до себе цих комсомольських лідерів.

Дискусія, діалог, гострі репліки, суперечки — всі ці усні «жанри» гласності й демократизму використовувались учасниками зустрічі, котрі говорили про найбільше відверто і принципово, скаржились і радили, критикували і намагались знайти спільні точки зору з того чи іншого приводу.

В принципі, не було вирішено нічого, але зустрічі такі, безперечно, корисні, навіть дуже. І насамперед тим, що виносять на люди «кабінетні секрети», дають змогу нашим ватажкам бути ближчими до маси, краще знати її потреби, запити, настрої і можливості.

Про звіт ректора

28 грудня І. В. Кузьмін звітував перед представниками колективу і розширеним засіданням вченої ради інституту про дванадцять років своєї діяльності на посаді ректора ВПІ.

В обговоренні звіту взяли участь В. Огородников, В. Шолохов, В. Погосян, І. Матвеев, Д. Соболев, В. Кузьмін, М. Вальдман, В. Черний, Г. К. Корчинський,

ням до облікової картки, колишньому секретарю М. Загрії — сувору догану. Таке ж суворе стягнення отримав і Ю. Олівко — секретар комітету ФОТ.

Що ж потрібно зробити комітетам ЛКСМУ ФАМ і ФОТ для виправлення становища, зміцнення внутрішньої дисципліни, поліпшення організаційної роботи?

Насамперед, комсомольському виборному активу факультетів слід ще раз звернутися до Статуту ВЛКСМ, інших нормативних документів, засвоїти їх вимоги і положення. Ну і, звичайно, в якнайкоротший строк повсюдно ліквідувати заборгованість по членських внесках.

Варто, щоб заступник секретаря комітету комсомолу вузу І. Борисенко, який доручено займатися оргроботою, посилює контроль за додержанням в факультетських організаціях організаційно-статутних вимог. Зрештою, потрібно більше бувати в низових осередках, частіше спілкуватися з активом, рядовими комсомольцями, краще працювати з спільчаною молоддю. А позитивні наслідки, повірте, не забаряться. Це і буде конкретним внеском у перебудову інституту.

В. ПОПОВ,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ інституту.

За інженерів

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТІВ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 1 (328)

П'ЯТНИЦЯ, 6 січня 1989 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 1

НА ПЕРШУ МОДЕЛЬ

госпрозрахунку з 1 червня нового року переходять підрозділи науково-дослідної частини і наукових кафедр інституту. Проте вчені і співробітники кафедри АІВТ, СКТБ «СПЕКА», лабораторії ТЕД і ЕМС з 1 січня 1989 року вже розпочали працювати за статусом другої моделі господарського розрахунку.

Питання про впровадження фінансово-еконо-

В планах вузу

мічних методів в організації науково-дослідних робіт обговорено на розширеному засіданні вченої ради інституту 28 грудня минулого року. З інформацією з цього питання виступив проректор по науковій роботі С. Й. Ткаченко.

ДЛЯ СТУДЕНТІВ І ВИКЛАДАЧІВ

у республіканському виробничо-поліграфічному

об'єднанні «Укрвузполіграф» в цьому році виходять з друку, підготовлені вченими ВПІ, підручники і посібники. Їх авторами є доценти В. Д. Дель, В. О. Поджаренко, М. С. Сапон, професор Л. О. Шарейко, три групи науковців під керівництвом професорів О. П. Стахова, Д. Б. Налбандяна і доцента В. П. Кожем'яки.

В СКТБ «МОДУЛЬ»

розпочнеться будівництво інженерно-лабораторного корпусу на 4 тисячі квадратних метрів. Колектив науковців бюро включиться в роботу секції комп'ютерів Фібоначі в міжнародному комп'ютерному клубі, розгорне діяльність в рамках комплексного наукового проекту відновно-тривких обчислювальних систем, який виконується нині Академіями наук країн РЕВ.

В РЕКТОРАТІ

2 січня на засіданні ректорату звітував про свою роботу на Всесоюзному з'їзді працівників народної освіти професор В. А. Огородников,

який був одним з делегатів від Вінницької області. Він ділився враженнями від перебування на з'їзді, розповів про основні напрямки перебу-

дови, що стосуються вищої освіти, про головні проблеми, що порушувались.

На засіданні ректорату заслухано і уточнено проект спільного наказу ректора і начальника об-

ласного управління народної освіти про розширення шефських зв'язків між нашим інститутом і школами обласного центру з метою поліпшення профорієнтаційної роботи.

МІСЦЕ СТАЖУВАННЯ — МЮНХЕН

— Насамперед відзначу зразкову організацію стажування. Для мене були створені всі необхідні умови для успішної роботи по вивченню динаміки і міцності машин, приладів і апаратури. Університет виділив окрему робочу кімнату, персональний комп'ютер. Бібліотека вузу щотижня надсилає у ксероскоповому виконанні найостаннішу інформацію з обраної мною наукової теми, що видрукована в періодиці і виданнях промислово-розвинутих країн світу.

Безпосереднім місцем стажування стала група надійності конструкцій, очолювана Рудгером Раквіцем, який, до речі, був моїм науковим керівником.

За час перебування в мюнхенському університеті я мав змогу ознайомитися з особливостями підготовки інженерів в цій країні.

Одразу зауважу, що тамтешні студенти отримують міцні наукові знання і солідну практичну підготовку. Вона дає їм можливість по закінченню навчання, яке триває тут шість років, претендувати не лише на інженерні посади в будівельних фірмах, а й займатися науковою діяльністю.

На відміну від нашої вищої школи, де існує принцип планування набору і випуску, і в за-

33-х річний доцент кафедри теоретичної механіки, кандидат технічних наук С. М. НАБОЙЩИКОВ, нині докторант ВПІ, нещодавно повернувся з технічного університету, що в м. Мюнхені (ФРН), де він протягом 11 місяців проходив наукове стажування, організоване в порядку обміну науковими кадрами на основі угоди між Держкомітетом по народній освіті СРСР і Академічною службою наукового обміну Мюнхенського технічного університету.

На прохання редакції Сергій Михайлович ділиться окремими спостереженнями і враженнями від перебування у західнонімецькому вузі.

або як готують інженерів у ФРН

лежності від цього встановлюються штати і посадові оклади, в західнонімецьких вузах штатний розклад визначається сумою коштів, асигнованих інституту чи університету. Однак формування набору, а тим більше випуску, носить спонтанний характер. Мінюються часи, мінюються погляди молоді на ту чи іншу професію, її престижність, коливається рівень оплати спеціаліста, зрештою, авторитетність усього закладу.

Тому співвідношення між набором і випуском, якісний склад вступників, строк навчання — є величини динамічні.

Приміром, за десять останніх років набір до будівельного інституту Мюнхенського техуніверситету становив в середньому близько трьохсот чоловік, (а в 1987—171, 1988 — 167). Тим часом, число випускників, які захистили дипломні роботи, не перевищувало 50—70. Середній бал по дипломному проєкту складав 2,7—2,9. (У ФРН шкала

оцінок така: 1 — 1,2 балли — відмінно, 1,3—1,5 — дуже добре, 1,6—2,5 — добре, 2,6—3,5 — задовільно, 3,6—4 балли — незадовільно, що призводить до відмови у видачі диплому). Строк навчання коливається від 11,7 до 12,7 семестра.

Поскільки я стажувався в одному з інститутів університету, який готує інженерів — будівельників, то мав змогу спілкуватися з багатьма студентами і випускниками.

Спад набору в 1987 і 1988 роках вони пов'язують з втратою престижу спеціальності, різким скороченням обсягів капітального будівництва в країні. І все ж більша частина випускників, отримавши хорошу загальну інженерну підготовку, влаштовується на роботу у крупні науково-виробничі підприємства та спеціалізовані фірми і спеціалізується там в різних напрямках механіки, обчислювальної техніки, технології або проектних розробок.

Вище я наводив середньооціночний бал по дипломних роботах. Він досить красномовно сві-

дчить про високу вимогливість при їх захисті. Відмінну оцінку отримують тільки дуже обдаровані і всебічно підготовлені випускники. Таке трапляється тут не часто.

Кілька слів про організацію навчального процесу. Зішлось на випускову кафедру масивних конструкцій. На ній читаються лише спеціальні і наукові курси. Постійний викладацький склад невеликий. Середня навантаженість викладача не перевищує 300—350 годин на рік. При цьому професори й доценти читають тільки ті курси або їх розділи, в яких вони є науковими спеціалістами. Не випадково, що такі лекції насичені останніми науковими даними, положеннями, висновками. Обмежена аудиторна навантаженість наставників пояснюється тим, що велика кількість навчального матеріалу опрацьовується студентами самостійно.

Для читання розділів і курсів, про яких кафедра не має наукових спеціалістів, тимчасово запрошуються викладачі з інших вузів, висококваліфіковані практики. Такий підхід до навчання майбутніх інженерів забезпечує сучасний науковий і виробничий рівень лекційних курсів. І якщо до цього додати, що згадана вище кафедра має угоди з крупними будівельними фірмами, що дозволяє організувати ефективну виробничу практику студентів, повчальні екскурсії, то не важко уявити ступінь професійної підготовки вихованців університету.

ШОРА

да
ка
ганцій,
коїла не
приладів
ого контролю
електромереж.
рава в тому, що і
очі типи приладів, які
встановлені на лініях
електропередач, зокрема
у Вінницькому регіоні,
були непридатними для
діагностики, не давали
картини пошкоджень,
які в основному виникали
через однофазне замикання
електроструму на землю.
Ці пристрої не виконували
свого безпосереднього
призначення — не попереджували
енергетиків про можливість
замикання. До того ж вони
не були позбавлені чутливості
і при визначенні місця
аварійної ситуації у ранній
стадії розвитку.

А коли так, то при
першому — ліпшому замиканні
лінії на землю воно у багатьох
випадках переходило у двофазне
і цим створювалася небезпека
для людей, сільськогосподарських
тварин. І все через те, що при
замиканні ґрунт стає хоч і слабким,
але провідником струму. Проте,
маючи опір, він поступово нагрівається,
просихає, і створює видимість
відсутності фактичного пошкодження
мережі.

Пильність чергових
змін енергетиків — екс-
плуатаційників ліній і на місцях
споживання енергії пригуплялася,
хоча аварійний стан насправді
існував. Бо й сухий ґрунт не
гарантував безпеки. Та варто
було випасти хоч невеликому
дошеві, як тут же виникало
замикання струму на землю, а
ураження від нього непомірно
зростало. Від зачасно не
знешкоджених замикань
гинули люди, не перелічити
травмованих. А скільки
перевелось електрообладнання,
великої і малої рогатої худоби,
коней.

Збитки непоправні. А
все тому, повторюю, що
донедавна існуючі прилади
контролю ізоляції були
нездатні виконувати своїх
діагности-

чних функцій. Та коли до
цього ж додати послідовне
розширення електромереж,
щорічне зростання кількості
споживачів струму, то
відсутність надійних
високочутливих приладів
по запобіганню подібних
пошкоджень і пов'язаних з
ними людських жертв, вже
не можна було віднести до
супутних і незворотних
явищ.

Такі з кожним роком
збільшували випадковості
поступово переросли у
народногосподарську
проблему, розв'язання якої
вимагало конструктивного
втручання досвідчених
вчених — енергетиків,
вискокваліфікованих
спеціалістів по контролю
ізоляції електромереж.

У Вінницькому політехнічному
інституті таким виявився
В. М. Кутін. Він і започаткував
розробку принципово
нового приладу, який би
гарантував точний і
безперервний діагноз
замикання на землю на
всіх без виключення лініях.
Були у той же час у Василя
Михайловича і виховані ним,
і навчені ним однодумці,
— прихильники цього
новаторського задуму...

Ще в студентські роки,
навчаючись на енергофаці
Олександр Кобилянський
привернув увагу доцента
Кутіна тим, що всерйоз
захопився дослідженнями
перехідних процесів в
пристроях релейного захисту
і автоматики. Їх актуальність
не викликала сумнівів у
викладачів кафедри. Студента
підтримали, допомогли,
надали потрібну апаратуру.
Результати досліджень
лягли в основу дипломної
роботи, яку він блискуче
захистив, а на всеогульному
конкурсі вона була відзначена
дипломом першого ступеня.
З повним правом Кутін міг
поділитися успіхом свого
учня і в подальшому
покластись на нього в
розробці такого пристрою.

Та Олександра призвали
до армії. Служив він на
совість, за що і отримав
короткочасну відпустку
додому. І

буваючи у ній, сержант
в один з таких відпусткових
днів завітав на кафедру до
свого учителя.

— Поки служба йде,
не оближай рідну енергетику.
Подаю ідею...

Зводилась вона до того,
щоб різко підвищити чутливість
приладу по безпосередньому
контролю ізоляції в межах
напруги 6—35 кіловат.

Існуючі такого типу
прилади були неспроможні
попереджувати пошкодження
електромережі. Отже, постало
завдання створити принципово
новий контрольний прилад,
надавши йому і функції
діагностики, пошуку точних
місць аварії.

Пропозиція наставника
захопила Кобилянського.
У вільні від армійської
служби години сідав за
галузеві журнали, перечитував
технічну літературу. Збагачувався
знаннями, виношував
підходи до розв'язання
поставленої перед ним
проблеми. Мріяв про аспірантуру.

А коли зняв сержантські
погони, впритул підійшов до
створення приладу. І тема його
кандидатської дисертації
теж була підпорядкована
захисту електроустановок від
замикання на землю. Захистився
в 1985 році на вченій раді
Київського політехнічного.
На той час двадцятишестирічний
кандидат

технічних наук вже працював
на кафедрі Кутіна, з
допомогою вінницьких
енергетиків П. І. Ванжули,
В. П. Бондарчука, В. П. Бегуна
приступив до промислового
випробування сконструйованого
нового приладу. На поміч не раз
приходили співробітники
кафедри. Дослідний зразок
приладу довів свою
працездатність на Гніванській
підстанції.

В подальшому винахідницька
робота О. В. Кобилянського
була пов'язана зі створенням
приладу для пошуку місць
пошкодження в мережах
постійної напруги. Тут
молодий винахідник тісно
співробітничав з О. Є. Рубаненко.
Випробування проходили на
Вінницькому підприємстві
електромереж і Дністровській
ГЕС. Результати перевершили
найкращі сподівання.

Нині О. В. Кобилянський —
заступник декана енергофаку
по науковій роботі. Він автор
19 винаходів, 12 раціоналізаторських
пропозицій, готується до
захисту докторської дисертації.
Тема не зраджує. Власне,
вона є продовженням і
поглибленням кандидатської.
Позаторік йому було
присвоєно звання «Кращий
молодий винахідник УРСР».
Він дипломант ВДНГ
республіки.

Є у ВПІ ще один молодий
вчений, який теж удо-

стоївся таких же престижних
звань. Це — Тимченко
Леонід Іванович. Один з
провідних спеціалістів
вузу в галузі нового
напрямку розвитку
сучасної комп'ютерної
техніки — оптоелектронних
обчислювальних улаштувань
логіко-часового типу.

В його особистому архіві
вже нараховується понад
сімдесят авторських
свідочств на винаходи і
позитивних рішень на них.
І це в тридцятирічному
віці! Заслугує уваги
винайдений ним спосіб
паралельного складання
групи часових інтервалів,
який дав поштовх
розвиткові нової
перспективної наукової
тематики, яка займається
створенням оптоелектронних
паралельних обчислювальних
комп'ютерів. На її
остаточне оформлення
науковець під керівництвом
доцента, завідуючого
кафедрою машинної графіки
В. П. Кожем'яко витратив
кілька років. Зате зараз
швидкість обробки інформації
зростає непомірно,
істотно поліпшилась
ефективність виконання
обчислень.

В співавторстві з
В. П. Кожем'яко Леонід
Іванович підготував
монографію, яка вийшла
торік у видавництві «Наукова
думка». Праця молодого
науковця стала цінним
посібником для фахівців з
оптоелектроніки. Ідеї
книги народжувалися в
пошуках найбільш
оптимальних рішень, в
дискусіях зі знавцями
цієї справи. Зате вітчизняна
комп'ютерна наука вийшла
на принципово новий
інформаційно-обчислювальний
засоби, які не поступаються
кращим світовим зразкам.

Розповів про досягнення
лише двох молодих
науковців ВПІ. А їх сьогодні,
думаючих, допитливих,
обдарованих, не один десяток.
Вони — надія і опора
технічного прогресу. Їх
повсякденна діяльність
націлена на прискорення
впровадження у виробництво
перспективних винаходів.

Б. ДЬЯКОНОВ.

На знімку: кандидати
технічних наук, кращі
молоді раціоналізатори
України Л. І. ТИМЧЕНКО
і О. В. КОБИЛЯНСЬКИЙ
діляться своїми
творчими задумками.

В бібліотеку інженера

Бібліотека інженера
створюється не за один
місяць і навіть не за
один рік.

В принципі, наукову
бібліотеку доводиться
збирати все життя, але
чим раніше ви це почнете,
тим краще для вас
же. Зручно робити це під
час навчання в інституті —
легший доступ до
інформації про ту чи іншу
книжку, та, власне, й до
самої книги.

Беру на себе сміливість
сказати, що значною
помогою у вашому
навчанні і майбутній
роботі стануть книжки,
які є сьгодні в
продажу у магазині № 14
по вулиці Лєніна, 101.
Ось їхні назви: «Контактне
взаємодія елементів
обчислювальних систем»,
Моссаковский В. И.,
и др., К., Наукова думка,
1988; Гавриленко В. И.
«Оптические свойства
полупроводников», К.,
Наукова думка, 1987;
Ландау Л. Д., Лифшиц В. М.
«Теория упругости»
Том VII. М., Наука, 1987;
Тикадзуми С. «Физика
ферромагнетизма. Магнитные
характеристики и
практические применения»,
М., Мир, 1987; «Теория
случайных процессов»,
выпуск XVI, К., Наукова
думка, 1988; Максимум
И. В. «Имитационное
моделирование на ЭВМ».
Радио и связь, 1988. «Компьютер
и нелинейные явления»
(под редакцией Самарского
А. А.), М., Наука, 1988;
Ландау Л. Д., Лифшиц В. М.,
«Гидродинамика», Том VI,
М., Наука, 1988; Постников
М. М. «Гладкое многообразие».
Семестр III, М., Наука, 1987;
Гнеденко Б. В. «Курс теории
вероятностей», М., Наука,
1988; «Компьютерные модели,
вычислительный эксперимент»
(авт. пред. А. А. Самарский),
М., Наука, 1988; Кондратьев
А. А. «Ряды Фурье и мероморфные
функции», Львов, Вища школа,
1988; «Вычислительная и
прикладная математика»,
вып. 62, К., Вища школа, 1987;
Гребеников Е. А. «Метод
усреднения в прикладных
задачах», М., Наука, 1986;
Грирко В. Л. «Спектральная
теория случайных матриц»,
М., Наука, 1988; Азирова
Т. Я., Иохвидов И. С. «Основы
теории линейных операторов
в пространствах с индефинитной
метрикой», М., Наука,
1986; Амелькин В. В. «Дифференциальные
уравнения в приложениях»,
М., Наука, 1987; Бухарев
Р. Т., Еникеев А. И., Макаров
И. И., «Инструментальные
диалоговые системы»,
Издательство Казанского
университета, 1987; Рыбасенко
В. Д., Рыбасенко И. Д. «Элементарные
функции. Формулы, таблицы,
графики», М., Наука, 1987.

А. РЯДИНСЬКИЙ,
доцент кафедри ТОЕ,
член комітету сприяння
розповсюдженню
технічної літератури
магазину № 14.

Редактор
І. ВОЛОШЕНЮК.

БУДЬМО ПИЛЬНИМИ

Дармоїди і хабарники,
зłodі і спекулянти —
це ті, хто зневажає
принципи соціалістичної
справедливості, ті, хто
метою свого життя
поставив отримання
нетрудових доходів.
Але є ще одна
категорія злочинців —
шахраї.

Минулого року такі
злочини, а саме —
заволодіння особистим
майном громадян або
набуття права на майно
шляхом обману чи
зловживання, набули в
місті поширеного
характеру. Зареєстровано
59 кримінально-покаруваних
шахрайств або в 2,3
рази більше, ніж за
11 місяців 1987 року.
Кожен шостий злочин
залишився не викритим,
кожен п'ятий —
скоїли особи, що
раніше притягались до
судової відповідальності.

Проведений органаму

прокуратури аналіз,
показав, що шахраї
використовують довіру
попільних, котрі в свою
чергу, самі сприяють
злочинній діяльності
таких елементів. Нерідко
потерпілі намагаються
в обхід закону, встановлених
правил набути
блага: отримати квартиру
і з цією метою користуються
«послугами» сумнівних
осіб.

Ось деякі приклади.
Жителька Вінниці
Мусяєнко Ф. Р. зривала
об'яву громадян, котрі
шукали житло для найму,
потім дзвонила їм і
пропонувала для найму
свою квартиру на два
роки. Гроші брала
наперед, але строки
здачі квартири під
різномані-

тними приводами
відклала. Таким
способом Мусяєнко
обдурила 14 потерпілих на суму
більш ніж 11 тис.
карбованців.
В даний час
органами міліції
розшукується
Кіоркіян А. І., вона ж
Гедзенко, котра
обіцяла громадянам
надати «послугу» в
придбанні квартири,
за що отримала від
них понад 40 тисяч
карбованців.

Під приводом
допомоги в придбанні
автомобіля «Волга», а
також імпорти
товарів жителька
Староміського району
міста Вінниці
Алімчук Е. М. шляхом
обману виманила у
десятих потерпілих
близько 15 тис.
карбованців.

Інший «стиль»
шахрайства в подружжя
Кашпрук Л. Л. і
Кашпрук Д. А. Вони
зробили фіктивну
ошадну книжку з
лишком внеску на
48 тисяч карбованців.
Цю книжку
показували громадянам,
у яких брали гроші
в борг, демонструючи
свою «високу
платоспроможність».
Ім же вони
залишали замість
отриманих грошей
фіктивні доручення на
одержання в банку
значно більших сум,
ніж взяті в борг.
Брали Кашпруки гроші
і під надання
послуг по придбанню
дефіцитних товарів,
збут ювелірних
виробів, а також
використовували інші
способи отримання
нетрудових доходів.

Займався шахрайством
також колишній
юрисконсульт
автопідприємства
10554 Гойна В. К.
Замість того, щоб

відшкодувати збитки,
завдані підприємству
автоаваріями, втратами
при перевезенні
вантажів, він
вимагав від
винних грошей,
але документально
цього не оформляв,
посягаючи, що
здає їх у касу
підприємства.
Таким чином
Гойна привласнив
більше 2,7 тис.
карбованців.
Розслідування
цієї справи
буде закінчено
найближчим
часом.

Інформуючи
населення міста
про причини,
що сприяли
росту таких
злочинів, як
шахрайство,
звертаємося до
вас, товариші,
з проханням
бути пильними,
спільними
зусиллями дати
відсіч шахраям
і проїздівтам.

С. БУРДЕЙНИЙ,

прокурор міста
Вінниці, старший
радник юстиції.